

31989R4064

L 395/1

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

30.12.1989.

**PADOMES REGULA (EEK) Nr. 4064/89
(1989. gada 21. decembris)
par uzņēmumu koncentrācijas kontroli**

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 87. un 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

(1) tā kā lai sasniegtu Eiropas Ekonomiskās Kopienas Dibināšanas līgumā izvirzītos mērķus, 3.(f) pants izvirza Kopienai mērķi izveidot "sistēmu, kas nodrošinātu to, ka konkurence kopējā tirgū netiek traucēta";

(2) tā kā šī sistēma ir būtiska iekšējā tirgus izveidei līdz 1992. gadam un tā attīstībai;

(3) tā kā iekšējo robežu likvidēšanas rezultātā Kopienā notiek un turpināsies lielas korporatīvas reorganizācijas, īpaši koncentrāciju veidā;

(4) tā kā šāda attīstība ir apsveicama, jo tā atbilst dinamiskas konkurences prasībām un ir spējīga palielināt Eiropas rūpniecības konkurētspēju, uzlabojot izaugsmes apstākļus un paaugstinot dzīves līmeni Kopienā;

(5) tā kā tomēr jānodrošina, lai reorganizācijas process neradītu ilgstošu negatīvu ietekmi uz konkurenci; tā kā Kopienas tiesību aktos šā iemesla dēļ jāiekļauj nosacījumi, kas

reglamentē šādas koncentrācijas, kas ievērojami var traucēt efektīvu konkurenci kopējā tirgū vai ievērojamā tā daļā;

(6) tā kā 85. un 86. pants, kas saskaņā ar Tiesas tiesu praksi piemērojams noteiktām koncentrācijām, tomēr nav pietiekošs, lai kontrolētu visas darbības, kas var izrādīties nesaderīgas ar Līgumā paredzēto netraucētas konkurences sistēmu;

(7) tā kā tādēļ būtu jārada jauns tiesisks instruments regulas formā, kas atļautu koncentrāciju efektīvu kontroli, vadoties pēc to ietekmes uz konkurences struktūru Kopienā, un kas būtu vienīgais instruments, kas piemērojams šādām koncentrācijām;

(8) tā kā šai regulai tādējādi būtu jāpamatojas ne tikai uz 87. pantu, bet galvenokārt uz Līguma 235. pantu, saskaņā ar kuru Kopienai var piešķirt sev papildu rīcības pilnvaras, kas nepieciešamas tās mērķu sasniegšanai, ieskaitot attiecībā uz koncentrācijām Līguma II pielikumā uzskaitīto lauksaimniecības produktu tirgos;

(9) tā kā šajā regulā pieņemamajiem noteikumiem vajadzētu attiekties uz ievērojamām strukturālām pārmaiņām, kuru ietekme uz tirgu iziet ārpus jebkuras dalībvalsts nacionālajām robežām;

(10) tā kā šīs regulas piemērošanas joma būtu jānosaka saskaņā ar attiecīgo uzņēmumu darbības ģeogrāfisko zonu un būtu jāierobežo kvantitātes ziņā, lai aptvertu tās koncentrācijas, kas darbojas Kopienas mērogā; tā kā šīs regulas piemērošanas sākotnējās fāzes beigās šos kritērijus būtu jāpārskata no iegūtās pieredzes viedokļa;

(11) tā kā Kopienas mēroga koncentrācija pastāv tad, ja attiecīgo uzņēmumu kopējais apgrozījums pārsniedz attiecīgos rādītājus visā pasaulē un Kopienā, un kur vismaz diviem

- attiecīgajiem uzņēmumiem vienīgā vai galvenā darbības joma ir dažādās dalībvalstīs vai kur, lai gan attiecīgie uzņēmumi galvenokārt darbojas vienā un tajā pašā dalībvalstī, tomēr vismaz viens no tiem veic būtiskas darbības vismaz vēl vienā dalībvalstī; tā kā tas attiecas arī uz koncentrācijām, kuras ietekmē uzņēmumi, kuriem galvenā darbības joma nav Kopienā, bet kuri tur veic būtiskas darbības;
- (12) tā kā pasākumiem, kas ieviešami koncentrācijas kontrolei, neskarot Līguma 90. panta 2. punktu, vajadzētu ievērot principu par diskriminācijas nepieļaušanu valsts un privātajā sektorā; tā kā tādēļ valsts sektorā attiecīgā koncentrācijā iesaistītā uzņēmuma apgrozījuma aprēķināšanai jāņem vērā uzņēmumi, kas veido ekonomisku vienību ar neatkarīgām lēmējtiesībām, neatkarīgi no to kapitāla veida vai administratīvās pārraudzības noteikumiem, kas tiem piemērojami;
- (13) tā kā ir jānosaka, vai koncentrācijas Kopienas mērogā ir saderīgas ar kopējo tirgu, ņemot vērā nepieciešamību saglabāt un attīstīt efektīvu konkurenci kopējā tirgū; tā kā, to darot, Komisijai jādod savs novērtējums, ievērojot Līguma 2. pantā minēto pamatmērķu sasniegšanu, ieskaitot 130.a pantā minēto Kopienas ekonomiskās un sociālās kohēzijas stiprināšanu;
- (14) tā kā šai regulai būtu jāiedibina princips, ka tā koncentrācija Kopienas mērogā, kas rada vai nostiprina pozīciju, kuras rezultātā tiek traucēta efektīva konkurence kopējā tirgū vai tā ievērojamā daļā, tiek pasludināta par nesaderīgu ar kopējo tirgu;
- (15) tā kā koncentrācijas, kas attiecīgo uzņēmumu ierobežotās tirgus daļas dēļ nespēj traucēt efektīvu konkurenci, var tikt uzskatītas par saderīgām ar kopējo tirgu; tā kā, neskarot Līguma 85. un 86. pantu, par šo ietekmi ir norādījums, jo īpaši, ja attiecīgo uzņēmumu tirgus daļa kopējā tirgū vai ievērojamā tā daļā nepārsniedz 25 %;
- (16) tā kā Komisijas uzdevums būtu pieņemt visus lēmumus, kas vajadzīgi, lai noteiktu, vai koncentrācijas Kopienas mērogā ir saderīgas ar kopējo tirgu, kā arī lēmumus efektīvas konkurences atjaunošanai;
- (17) tā kā lai nodrošinātu efektīvu kontroli, uzņēmumiem būtu pienākums dot iepriekšēju paziņojumu par koncentrācijām Kopienas mērogā, un būtu jāpieņem noteikumi koncentrāciju apturēšanai uz noteiktu laiku, kā arī nepieciešamības gadījumā būtu jābūt iespējai pagarināt vai atsaukt šādu apturēšanu; tā kā tiesiskās noteiktības interesēs darījumu spēkā esamība tomēr jāaizsargā, ciktāl tas nepieciešams;
- (18) tā kā jānosaka termiņš, kurā Komisijai jāuzsāk lietvedība sakarā ar paziņoto koncentrāciju, un termiņi, kuros tai jāpieņem gala lēmums par paziņotās koncentrācijas saderību vai nesaderību ar kopējo tirgu;
- (19) tā kā attiecīgajiem uzņēmumiem jāpiešķir tiesības tikt uzklausiētiem Komisijā, kad uzsākta lietvedība; tā kā attiecīgo uzņēmumu pārvaldes pārstāvjiem un uzraudzības institūcijām, kā arī darbinieku deleģētiem pārstāvjiem un trešajām personām, kas izrāda pamatotu interesi, jāpiešķir iespēja tikt uzklausiētiem;
- (20) tā kā Komisijai būtu cieši jāsadarbjas ar dalībvalstu kompetentām varas iestādēm, no kurām tā saņem komentārus un informāciju;
- (21) tā kā šīs regulas vajadzībām un saskaņā ar Tiesas praksi, Komisijai jāsaņem palīdzība no dalībvalstīm un jābūt tiesīgai pieprasīt informāciju un veikt nepieciešamo izmeklēšanu koncentrāciju novērtēšanai;
- (22) tā kā regulas ievērošana jāsteno ar soda naudu un periodisku soda maksājumu piemērošanu; tā kā Tiesai šai sakarā jādod neierobežota jurisdikcija atbilstoši Līguma 172. pantam;
- (23) tā kā ir nepieciešams definēt koncentrācijas jēdzienu tā, lai aptvertu tikai tās darbības, kas rada ilgstošas izmaiņas attiecīgā uzņēmuma struktūrā; tā kā tādējādi ir nepieciešams no šīs regulas darbības jomas izslēgt tās darbības, kuru mērķis ir to uzņēmumu konkurējošas darbības koordinēšana, kuri paliek neatkarīgi, kopš šādas darbības tiek izskatītas pēc to regulu attiecīgiem noteikumiem, kas ievieš Līguma 85. un 86. pantu; tā kā ir nepieciešams noteikt šo atšķirību, īpaši kopuzņēmumu veidošanas gadījumā;
- (24) tā kā šajā regulā par konkurējošas darbības koordināciju neuzskata gadījumus, ja divi vai vairāki uzņēmumi vienojas par kopīgu vienu vai vairāku citu uzņēmumu kontroli

- ar mērķi un rezultātu savā starpā dalīties ar šādiem uzņēmumiem vai to aktīviem;
- (25) tā kā šo regulu tomēr vajadzētu vēl piemērot tad, ja attiecīgie uzņēmumi pieņem ierobežojumus, kas tieši saistīti un nepieciešami koncentrācijas ieviešanai;
- (26) tā kā Komisijai būtu jādod ekskluzīva kompetence piemērot šo regulu, uz ko attiecas pārskatīšana Tiesā;
- (27) tā kā dalībvalstis nedrīkst piemērot savu konkurences likumdošanu koncentrācijām Kopienas mērogā, ja vien šī regula to nenosaka; tā kā valstu varas iestāžu tiesības vajadzētu aprobežot ar gadījumiem, kad, Komisijai neiejaucoties, tiek būtiski traucēta efektīva konkurence dalībvalsts teritorijā un kad šīs dalībvalsts konkurences intereses nevar citādi pietiekami aizsargāt ar šo regulu; tā kā attiecīgajām dalībvalstīm šādos gadījumos jārikojas nekavējoties; tā kā valstu tiesību aktu dažādības dēļ ar šo regulu nav iespējams noteikt vienotu galīgo termiņu iedarbības līdzekļu pieņemšanai;
- (28) tā kā šīs regulas ekskluzīva piemērošana koncentrācijām Kopienas mērogā neskar Līguma 223. pantu un neattur dalībvalstis no attiecīgu pasākumu pieņemšanas likumīgu interešu aizsargāšanai, kas nav piemērojami ar šo regulu, ar noteikumu, ka šādi līdzekļi ir savienojami ar Kopienas tiesību pamatprincipiem un citiem noteikumiem;
- (29) tā kā koncentrācijas, kas nav aptvertas šajā regulā, principā ir dalībvalstu jurisdikcijā; tā kā tomēr Komisijai pēc attiecīgās dalībvalsts lūguma jābūt tiesīgai rīkoties gadījumos, kad šīs dalībvalsts teritorijā var tikt ievērojami traucēta efektīva konkurence;
- (30) tā kā būtu jāievēro apstākļi, kādos valstīs, kas nav dalībvalstis, tiek veiktas koncentrācijas ar Kopienas uzņēmumu iesaistīšanos, un vajadzētu izstrādāt noteikumu par iespēju Padomei dot Komisijai attiecīgu mandātu sarunām, lai panāktu, ka attieksme pret Kopienas uzņēmumiem nav diskriminējoša;
- (31) tā kā šī regula nekādā gadījumā nemazina darbinieku kolektīvās tiesības, kā tas atzīts attiecīgajos uzņēmumos,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbības joma

1. Neskarot 22. pantu, šī regula attiecas uz visām koncentrācijām Kopienas mērogā, kā tas noteikts 2. punktā.

2. Šīs regulas mērķiem koncentrācijai ir Kopienas mērogs, ja:

- a) visu attiecīgo uzņēmumu apvienotais kopējais apgrozījums pasaulē pārsniedz 5 000 miljonus ECU, un
- b) kopējais apgrozījums Kopienas ietvaros katram no vismaz diviem attiecīgajiem uzņēmumiem ir lielāks par 250 miljoniem ECU,

ja vien katrs attiecīgais uzņēmums vienā un tajā pašā dalībvalstī nesasniedz vairāk kā divas trešdaļas no kopējā apgrozījuma Kopienas ietvaros.

3. Panta 2. punktā noteiktie kritēriji tiks pārskatīti pirms ceturtda gada beigām, skaitot no brīža, kad Padome pēc Komisijas ieteikuma ar kvalificētu balsu vairākumu pieņēmusi šo regulu.

2. pants

Koncentrāciju novērtēšana

1. Koncentrācijas, uz kurām attiecas šī regula, vērtē saskaņā ar šādiem noteikumiem, lai noteiktu, vai tās ir vai nav saderīgas ar kopējo tirgu.

Veicot novērtējumu, Komisija ņem vērā:

- a) nepieciešamību saglabāt un attīstīt efektīvu konkurenci kopējā tirgū, ņemot vērā cita starpā arī visu iesaistīto tirgu struktūru un faktisko vai potenciālo konkurenci no uzņēmumiem, kas atrodas vai nu Kopienā vai ārpus tās;
- b) iesaistīto uzņēmumu tirgus pozīciju un to ekonomisko un finansiālo potenciālu, piegādātājiem un lietotājiem pieejamās alternatīvas, viņu piekļūšanu piegādātājiem vai tirgiem, juridiskus vai citus šķēršļus iekļūšanai tirgū, attiecīgo preču un pakalpojumu piedāvājuma un pieprasījuma tendences, starpnieku un gala patērētāju intereses, un tehniskā un ekonomiskā progresa attīstību, ar noteikumu, ka tā ir patērētāju labā un nerada šķēršļus konkurencei.

2. Koncentrācija, kas nerada vai nenostiprina dominējošo stāvokli, kura rezultātā kopējā tirgū vai ievērojamā tā daļā tiktu būtiski traucēta efektīva konkurence, ir atzīstama par saderīgu ar kopējo tirgu.

3. Koncentrācija, kas rada vai nostiprina dominējošo stāvokli, kura rezultātā kopējā tirgū vai ievērojamā tā daļā tiktu būtiski traucēta efektīva konkurence, ar atzīstama par nesaderīgu ar kopējo tirgu.

3. pants

Koncentrācijas definīcija

1. Koncentrācija uzskatāma par izveidojušos, ja:

- a) apvienojas viens vai vairāki iepriekš neatkarīgi uzņēmumi, vai
- b) — viena vai vairākas personas, kas jau kontrolē vismaz vienu uzņēmumu vai

— vienu vai vairākus uzņēmumus,

ar vērtspapīru vai aktīvu pirkšanu, ar līgumu vai kādu citu līdzekli iegūst tiešu vai netiešu kontroli pār vienu vai vairākiem uzņēmumiem vai to daļām.

2. Darbība, ieskaitot kopuzņēmuma veidošanu, kuras mērķis vai rezultāts ir tādu uzņēmumu konkurējošas darbības koordinācija, kuri saglabā neatkarību, neveido koncentrāciju 1. panta b) apakšpunkta izpratnē.

Tāda kopuzņēmuma veidošana, kas ilgstoši veic visas autonomas saimnieciskas vienības funkcijas, kas nerada konkurējošas darbības koordināciju pusēm savā starpā vai starp tām un kopuzņēmumu, veido koncentrāciju 1. panta b) apakšpunkta izpratnē.

3. Šīs regulas izpratnē kontroli veido tiesības, līgumi vai citi līdzekļi, kas vai nu atsevišķi vai visi kopā, ņemot vērā faktiskos vai juridiskos apsvērumus, piešķir iespēju realizēt izšķirošu ietekmi uz uzņēmumu, jo īpaši ar:

- a) īpašuma tiesībām vai tiesībām izmantot visus uzņēmuma aktīvus vai daļu no tiem;
- b) tiesībām vai līgumiem, kas piešķir izšķirošu ietekmi uz uzņēmuma institūciju sastāvu, balsošanu vai lēmumiem.

4. Kontroli iegūst personas vai uzņēmumi, kas:

- a) ir tiesību turētāji vai kam pienākas tiesības, pamatojoties uz attiecīgiem līgumiem, vai
- b) nebūdami šādu tiesību turētāji vai tādi, kam pienākas tiesības saskaņā ar šādiem līgumiem, tomēr ir tiesīgi izmantot tiesības, kas no tām izriet.

5. Koncentrācija netiek uzskatīta par izveidojušos, ja:

- a) kredītiestādes, citas finansu iestādes vai apdrošināšanas sabiedrības, kuru ikdienas darbībā ietilpst arī darījumi un tirdzniecība ar vērtspapīriem savā vārdā vai citu uzdevumā, to vērtspapīru glabāšana uz laiku, ko iegādājušās uzņēmumā ar mērķi tos pārdot tālāk, ar noteikumu, ka tās neizmanto balsstiesības attiecībā uz šiem vērtspapīriem ar mērķi noteikt šā uzņēmuma konkurējošu darbību vai ar noteikumu, ka tās izmanto šādas balsstiesības tikai, lai sagatavotu attiecīgā uzņēmuma vai tā daļas, vai tā aktīvu atsavināšanu, vai šo vērtspapīru atsavināšanu, un, ka jebkāda šāda atsavināšana notiek gada laikā no iegādes dienas; šo laika posmu Komisija drīkst pagarināt pēc pieprasījuma, ja šādas iestādes vai uzņēmumi spēj pierādīt, ka nodošana nav bijusi iespējama noteiktajā laikā;
- b) kontroli iegūst amatpersona saskaņā ar dalībvalsts likumiem par likvidāciju, darbības izbeigšanu, maksātnespēju, maksājumu apturēšanu, mierizlīgumiem vai līdzīgām darbībām;
- c) 1. punkta b) apakšpunktā minētās darbības veic finansu holdinga sabiedrības, kas minētas Padomes 1978. gada 25. jūlija Ceturtās direktīvas 78/660/EEK par noteikta veida sabiedrību gada atskaitēm 5. panta 3. punktā ⁽¹⁾ ar pēdējiem grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 84/569/EEK ⁽²⁾, tomēr ar noteikumu, ka balsstiesības attiecībā uz holdingu tiek izmantotas jo īpaši saistībā ar pārvaldes un uzraudzības institūciju locekļu iecelšanu tajos uzņēmumos, kuros tām ir ieguldījumi, lai saglabātu šo investīciju pilnu vērtību un netiek izmantotas, lai tieši vai netieši noteiktu šo uzņēmumu konkurējošu darbību.

4. pants

Iepriekšējs paziņojums par koncentrācijām

1. Par koncentrācijām Kopienas mērogā, kuras definētas šajā regulā, jāpaziņo Komisijai ne vēlāk kā nedēļu pēc nolīguma noslēgšanas, paziņojuma par publisko piedāvājumu vai par kontrolpaketes iegūšanu. Nedēļa tiek skaitīta no brīža, kad notiek pirmais no šiem gadījumiem.

2. Par koncentrāciju, kas sastāv no apvienošanās 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta panta izpratnē vai kopīgas kontroles 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta panta izpratnē kopīgi jāpaziņo apvienošanās pusēm vai tiem, kas iegūst kopīgo kontroli. Visos pārējos gadījumos paziņošana jāveic personai vai uzņēmumam,

⁽¹⁾ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

⁽²⁾ OV L 314, 4.12.1984., 28. lpp.

kas iegūst kontroli pār visu vai daļu no viena vai vairākiem uzņēmumiem.

3. Ja Komisija atzīst, ka paziņotā koncentrācija atbilst šai regulai, tā publicē paziņojumu par faktu, vienlaicīgi norādot iesaistīto pušu vārdus, koncentrācijas raksturu un iesaistītos ekonomiskos sektorus. Komisija ņem vērā uzņēmumu likumīgās intereses uzņēmējdarbības noslēpumu aizsargāšanā.

5. pants

Apgrozījuma aprēķināšana

1. Kopējais apgrozījums 1. panta 2. punkta izpratnē sastāv no summas, ko attiecīgie uzņēmumi iepriekšējā finansu gadā ieguvuši no ražojumu pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas, kas ir uzņēmumu pamatdarbība, pēc tirdzniecības atlaižu, pievienotās vērtības nodokļa un citu tieši ar apgrozījumu saistītu nodokļu atskaitīšanas. Attiecīgā uzņēmuma kopējā apgrozījumā neietilpst ražojumu pārdošana vai pakalpojumu sniegšana tiem uzņēmumiem, kas minēti 4. punktā.

Apgrozījumu Kopienā vai dalībvalstī veido pārdotie ražojumi un sniegtie pakalpojumi uzņēmumiem vai patērētājiem Kopienā vai šajā dalībvalstī.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja koncentrācija ir viena vai vairāku uzņēmumu daļu iegūšana, neatkarīgi no tā, vai tām ir vai nav juridiskas personas statuss, attiecībā uz pārdevēju vai pārdevējiem ņem vērā tikai to apgrozījumu, kas attiecas uz daļām, kas ir darījuma priekšmets.

Tomēr viens vai vairāki darījumi pirmā apakšpunkta izpratnē, kas notiek divu gadu laikā starp vienām un tām pašām personām vai uzņēmumiem, tiek uzskatītas par vienu un to pašu koncentrāciju, kas radusies ar pēdējā darījuma datumu.

3. Apgrozījuma vietā lieto sekojošo:

a) kredītiestādēm un citām finansu iestādēm, attiecībā uz 1. panta 2. punktu, vienu desmito daļu no to kopējiem aktīviem.

Attiecībā uz 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu un 1. panta 2. punkta beigu daļu, kopējais apgrozījums Kopienas ietvaros tiek aizvietots ar vienu desmito daļu no kopējiem aktīviem, kas reizināta ar attiecību starp kredītiem un aizdevumiem kredītiestādēm un klientiem darījumos ar Kopienas iedzīvotājiem (rezidentiem) un šo aizdevumu un avansa maksājumu kopējo summu.

Attiecībā uz 1. panta 2. punkta beidzamo daļu, kopējo apgrozījumu vienā dalībvalstī aizvieto ar vienu desmito daļu no kopējiem aktīviem, kas reizināta ar attiecību starp aizdevumiem un avansa maksājumiem kredītiestādēm un klientiem darījumos ar šīs dalībvalsts iedzīvotājiem un kopējo šo kredītu aizdevumu summu.

b) apdrošināšanas uzņēmumiem bruto parakstīto prēmiju vērtību, kura ietver visas saņemtās un saņemamās summas attiecībā uz apdrošināšanas līgumiem, kurus iesnieguši apdrošināšanas uzņēmumi vai kas izdoti to uzdevumā, ieskaitot arī izejošās pārāpdrošināšanas prēmijas, un pēc nodokļu un parafiskālo ieguldījumu atskaitīšanas vai ieturējumu atskaitīšanas, kas iekasēti, izejot no individuālo prēmiju summām vai prēmiju kopējā apjoma; kas attiecas uz 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu un 1. panta 2. punkta beigu daļu, tiek ņemtas vērā attiecīgi no Kopienas rezidentiem un no vienas dalībvalsts rezidentiem saņemtās bruto prēmijas.

4. Neskarot 2. punktu, kopējo apgrozījumu attiecīgajam uzņēmumam 1. panta 2. punkta izpratnē aprēķina, saskaitot apgrozījumu:

a) attiecīgajā uzņēmumā;

b) tajos uzņēmumos, kuros attiecīgajam uzņēmumam tieši vai netieši:

— pieder vairāk nekā puse kapitāla vai uzņēmējdarbības aktīvu, vai

— ir tiesības izmantot vairāk nekā pusi balsstiesību, vai

— ir pilnvaras iecelt vairāk nekā pusi no uzraudzības padomes, administratīvās valdes vai institūciju locekļiem, kas juridiski pārstāv uzņēmumus, vai

— ir tiesības pārvaldīt uzņēmumu lietas;

c) tajos uzņēmumos, kuriem attiecīgajā uzņēmumā ir tiesības un pilnvaras, kas uzskaitītas b) apakšpunktā;

d) tajos uzņēmumos, kuros uzņēmumam, kā minēts c) apakšpunktā, ir tiesības un pilnvaras, kas uzskaitītas b) apakšpunktā;

e) tajos uzņēmumos, kuros diviem vai vairākiem uzņēmumiem, kas minēti no apakšpunkta a) līdz apakšpunktam d), kopīgi pieder tiesības vai pilnvaras, kas uzskaitītas apakšpunktā b).

5. Ja attiecīgajiem uzņēmumiem ar koncentrāciju kopīgi pieder tiesības vai pilnvaras, kas uzskaitītas 4. punkta b) apakšpunktā, aprēķinot attiecīgo uzņēmumu kopējo apgrozījumu 1. panta 2) punkta izpratnē:

a) netiek ņemts vērā apgrozījums, kas rodas no ražojumu pārdošanas vai pakalpojumu sniegšanas starp kopuzņēmumu un katru no iesaistītajiem uzņēmumiem vai jebkuru citu uzņēmumu, kas saistīts ar kādu no tiem, kā tas noteikts no 4. punkta b) līdz e) apakšpunktam;

b) tiek ņemts vērā apgrozījums, kas rodas no ražojumu pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas starp kopuzņēmumu un jebkuru trešo uzņēmumu. Šis apgrozījums tiek vienmērīgi sadalīts starp attiecīgajiem uzņēmumiem.

6. pants

Paziņojumu izskatīšana un lietvedības uzsākšana

1. Komisija izskata paziņojumu, tiklīdz tas ir saņemts.
  - a) Ja Komisija konstatē, ka paziņotā koncentrācija neatbilst šīs regulas darbības jomai, tā fiksē šo konstatējumu ar lēmumu.
  - b) Ja Komisija uzskata, ka paziņotā koncentrācija, lai gan atbilst šīs regulas darbības jomai, nerada nopietnas šaubas attiecībā uz tās saderību ar kopējo tirgu, tā izlemj necelt iebildumus un paziņo, ka koncentrācija ir saderīga ar kopējo tirgu.
  - c) Ja no otras puses Komisija uzskata, ka paziņotā koncentrācija atbilst šīs regulas darbības jomai un rada nopietnas šaubas attiecībā uz tās saderību ar kopējo tirgu, tā izlemj uzsākt lietvedību.
2. Komisija nekavējoties paziņo savu lēmumu attiecīgajiem uzņēmumiem un dalībvalstu kompetentām iestādēm.

7. pants

Koncentrāciju apturēšana

1. Panta 2. punkta izpratnē koncentrācija, kas definēta 1. pantā, nevar tikt uzsākta ne pirms paziņojuma par to, ne pirmo trīs nedēļu laikā pēc paziņojuma.
2. Ja Komisija, pēc iepriekšējas paziņojuma izskatīšanas 1. punktā noteiktajā laikā, uzskata par nepieciešamu jebkura saskaņā ar 8. panta 3. un 4. punktu vēlāk pieņemta lēmuma efektivitātes nodrošināšanai, tā ir tiesīga pēc savas iniciatīvas izlemt turpināt koncentrācijas apturēšanu pilnībā vai daļēji līdz galīgā lēmuma pieņemšanai, vai arī veikt citus pagaidu pasākumus šajā sakarā.
3. Panta 1. un 2. punkts nekavē publiska konkursa rīkošanu, par ko Komisijai paziņots saskaņā ar 4. panta 1. punktu, ar noteikumu, ka ieguvējs neizmanto balsstiesības, kas saistītas ar attiecīgajiem vērtspapīriem vai to dara tikai, lai saglabātu šo investīciju pilnu vērtību un pamatojoties uz Komisijas piešķirto atbrīvojumu, kā noteikts 4. punktā.
4. Pēc līguma Komisija drīkst piešķirt atbrīvojumu no 1., 2., un 3. punktā noteiktajiem pienākumiem, lai novērstu nopietnu

kaitējumu no koncentrācijas vienam vai vairākiem attiecīgajiem uzņēmumiem vai trešajai personai. Šādu atbrīvojumu var atļaut ar nosacījumiem un pienākumiem, lai nodrošinātu efektīvas konkurences apstākļus. Atbrīvojumu drīkst piemērot un piešķirt jebkurā laikā, pat pirms paziņošanas vai pēc darījuma.

5. Jebkura darījuma, kas veikts, pārkāpjot 1. vai 2. punktu, spēkā esamība atkarīga no lēmuma saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu vai 8. panta 2. vai 3. punktu, vai no pieņēmuma saskaņā ar 10. panta 6. punktu.

Tomēr šis pants neietekmē spēkā esamību tiem darījumiem ar vērtspapīriem, ieskaitot citos vērtspapīros konvertējamus vērtspapīrus, ko atļauts pārdod tādā tirgū, kuru regulē un pārrauga valsts varas institūciju atzītas varas iestādes, kuras darbojas regulāri un ir publiski tieši vai netieši pieejamas, ja vien pircējs un pārdevējs nav zinājis vai tiem nevajadzēja zināt, ka šis darījums veikts, pārkāpjot 1. vai 2. punktu.

8. pants

Komisijas pilnvaras pieņemt lēmumus

1. Neskarot 9. pantu, visa lietvedība, kas uzsākta saskaņā ar 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ar lēmumu jāizbeidz, kā tas noteikts no 2. līdz 5. punktam.
2. Ja Komisija atklāj, ka pēc attiecīgo uzņēmumu pārveidošanas, ja nepieciešams, paziņotā koncentrācija atbilst 2. panta 2. punktā uzskaitītajiem kritērijiem, tā pieņem lēmumu, kurā koncentrāciju atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu.

Savam lēmumam Komisija drīkst pievienot nosacījumus un pienākumus, lai nodrošinātu to, ka attiecīgie uzņēmumi atbilst saistībām, ko tie uzņēmušies attiecībā pret Komisiju ar nolūku pārveidot sākotnējo koncentrācijas plānu. Lēmumā, ar kuru atzīst koncentrāciju par saderīgu, iekļauj arī ierobežojumus, kas nepieciešami un tieši saistīti ar koncentrācijas ieviešanu.
3. Ja Komisija atklāj, ka koncentrācija atbilst 2. panta 3. punkta kritērijiem, tā pieņem lēmumu par koncentrācijas nesaderību ar kopējo tirgu.
4. Ja koncentrācija ir jau realizēta, Komisija, pieņemot lēmumu saskaņā ar 3. punktu vai ar atsevišķu lēmumu, drīkst pieprasīt uzņēmumu vai apvienoto aktīvu sadalīšanu vai kopīgas kontroles

pārtraukšanu vai kādu citu piemērotu darbību, kas atjaunotu efektīvas konkurences apstākļus.

5. Komisija drīkst atsaukt lēmumu, ko pieņēmusi saskaņā ar 2. punktu, ja:

a) saderības atzīšana pieņemta, pamatojoties uz nepareizu informāciju, par ko atbildīgs viens no uzņēmumiem, vai ja tā iegūta ar viltu, vai

b) attiecīgie uzņēmumi pārkāpj pienākumus, kas pievienoti lēmumam.

6. 5. punktā minētajos gadījumos Komisija drīkst pieņemt lēmumu saskaņā ar 3. punktu, nebūdama saistīta ar termiņu, kas minēts 10. panta 3. punktā.

9. pants

Nodošana izskatīšanai dalībvalstu kompetentām varas iestādēm

1. Ar lēmumu, par kuru nekavējoties paziņo attiecīgajiem uzņēmumiem un pārējo dalībvalstu kompetentām varas iestādēm, Komisija drīkst nodot paziņotās koncentrācijas lietu izskatīšanai attiecīgajā situācijā ieinteresētās dalībvalsts kompetentām varas iestādēm.

2. Trīs nedēļu laikā pēc paziņojuma kopijas saņemšanas dalībvalsts var informēt Komisiju, kas savukārt informē attiecīgos uzņēmumus, ka koncentrācija draud radīt vai pastiprināt dominējošo stāvokli, kā rezultātā tiks būtiski traucēta efektīva konkurence šīs dalībvalsts tirgū, kas atbilst visām noteikta tirgus pazīmēm neatkarīgi no tā, vai tā būtu būtiska kopējā tirgus daļa vai ne.

3. Ja Komisija uzskata, ka, ņemot vērā attiecīgo ražojumu vai pakalpojumu tirgu un ģeogrāfisko tirgu 7. punkta izpratnē šāds noteikts tirgus un šādi draudi pastāv:

a) tā pati risina šo lietu, lai saglabātu vai atjaunotu efektīvu konkurenci attiecīgajā tirgū, vai

b) tā nodod lietu attiecīgās dalībvalsts kompetentām iestādēm ar nolūku piemērot šīs valsts konkurences tiesības.

Ja tomēr Komisija uzskata, ka šāds noteikts tirgus vai draudi nepastāv, tā pieņem lēmumu šajā sakarā, ko adresē attiecīgajai dalībvalstij.

4. Lēmumu par nodošanu vai nenodošanu izskatīšanai saskaņā ar 3. punktu pieņem:

a) pēc vispārējiem noteikumiem sešu nedēļu laikā, kā noteikts 10. panta 1. punkta otrajā apakšpunktā, ja Komisija saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu nav uzsākusi lietvedību, vai

b) ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā pēc attiecīgās koncentrācijas paziņošanas, ja Komisija uzsākusi lietvedību saskaņā ar 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu, neveicot sagatavošanas darbus, lai pieņemtu nepieciešamos pasākumus, kas izklāstīti 8. panta 2. punkta otrajā apakšpunktā, 3. vai 4. punktā, lai saglabātu vai atjaunotu efektīvu konkurenci attiecīgajam tirgū.

5. Ja 4. punkta b) apakšpunktā minētajos trīs mēnešos Komisija, nepņemot vērā attiecīgās dalībvalsts atgādinājumu, nav pieņēmusi lēmumu par nodošanu izskatīšanai saskaņā ar 3. punktu, ne arī veikusi 4. punkta b) apakšpunktā minētos sagatavošanas darbus, tiek uzskatīts, ka tā pieņēmusi lēmumu par lietas nodošanu attiecīgajai dalībvalstij saskaņā ar 3. punkta b) apakšpunktu.

6. Jebkuru ziņojumu vai attiecīgās dalībvalsts kompetento iestāžu publiskus paziņojumus par koncentrācijas pārbaudes rezultātiem publicē ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc nodošanas Komisijas izskatīšanai.

7. Ģeogrāfiskais tirgus sastāv no teritorijas, kurā attiecīgie uzņēmumi iesaistīti ražojumu vai pakalpojumu piedāvājumā un pieprasījumā, kurā konkurences apstākļi ir pietiekami viendabīgi, un kurš atšķiras no blakus esošās teritorijas, jo šajās teritorijās ir ievērojami atšķirīgi konkrētie konkurences apstākļi. Šajā novērtējumā būtu īpaši jāņem vērā attiecīgo ražojumu vai pakalpojumu daba un raksturojums, patērētāju doto priekšrocību vai ieviešanas barjeru esamība, uzņēmumu tirgus daļas ievērojamās atšķirības starp attiecīgo teritoriju un blakus esošajām teritorijām, vai ievērojamās cenu atšķirības.

8. Piemērojot šā panta noteikumus, attiecīgā dalībvalsts drīkst veikt tikai tos pasākumus, kas noteikti nepieciešami, lai saglabātu vai atjaunotu efektīvu konkurenci attiecīgajā tirgū.

9. Saskaņā ar Līguma attiecīgajiem nosacījumiem, jebkura dalībvalsts drīkst griezties Tiesā un lūgt piemērot 186. pantu, lai piemērotu savas konkurences tiesības.

10. Šo pantu pārskatīs līdz ceturrtā gada beigām pēc šīs regulas pieņemšanas.

10. pants

Lietvedības uzsākšanas un lēmumu pieņemšanas termiņi

1. 6. panta 1. punktā minētie lēmumi jāpieņem ne vēlāk kā viena mēneša laikā. Šis termiņš sākas nākošajā dienā pēc paziņojuma saņemšanas vai, ja ar paziņojumu iesniegtā informācija nav pilnīga, nākošajā dienā pēc pilnīgas informācijas iesniegšanas.

Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts saskaņā ar 9. panta 2. punktu, šo termiņu pagarina līdz sešām nedēļām.

2. Saskaņā ar 8. panta 2. punktu pieņemtie lēmumi attiecībā uz paziņotām koncentrācijām jāpieņem, tiklīdz noskaidrojas, ka 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās nopietnās šaubas ir zudušas, jo īpaši attiecīgo uzņēmumu pārveidošanas rezultātā, un ne vēlāk kā 3. punktā noteiktajā termiņā.

3. Neskarot 8. panta 6. punktu, saskaņā ar 8. panta 3. punktu pieņemtie lēmumi attiecībā uz paziņotām koncentrācijām jāpieņem ne vēlāk kā četru mēnešu laikā pēc dienas, kad uzsāka lietvedība.

4. 3. punktā noteikto termiņu izņēmuma kārtā aptur, ja sakarā ar apstākļiem, par kuriem atbildīgs viens no iesaistītajiem uzņēmumiem, Komisijai ir vajadzējis pieprasīt informāciju, pieņemot lēmumu saskaņā ar 11. pantu vai noteikt izmeklēšanu, pieņemot lēmumu saskaņā ar 13. pantu.

5. Ja Tiesa pieņem spriedumu, kas atceļ visu vai daļu Komisijas lēmuma, kas pieņemts saskaņā ar šo regulu, termiņi, kas noteikti šajā regulā, sākas no jauna no sprieduma pasludināšanas dienas.

6. Ja Komisija nav pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, vai 8. panta 2. vai 3. punktu attiecīgi 1. un 2. punktā noteiktajos termiņos, tiek uzskatīts, ka koncentrācija atzīta par saderīgu ar kopējo tirgu, neskarot 9. pantu.

11. pants

Informācijas pieprasīšana

1. Pildot ar šo regulu uzliktos pienākumus, Komisija visu nepieciešamo informāciju drīkst iegūt no dalībvalstu valdībām un kompetentām varas iestādēm, no personām, kas minētas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un no uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām.

2. Sūtot informācijas pieprasījumu personai, uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai, Komisija vienlaicīgi nosūta pieprasījuma kopiju tās dalībvalsts kompetentai varas iestādei, kuras teritorijā ir šīs personas dzīvesvieta, uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības atrašanās vieta.

3. Pieprasījumā Komisija sniedz pieprasījuma likumīgo pamatojumu un mērķi, kā arī informē par 14. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajām soda sankcijām par nepareizas informācijas sniegšanu.

4. Pieprasīto informāciju sniedz: par uzņēmumiem — uzņēmumu īpašnieki vai to pārstāvji; par juridiskām personām, sabiedrībām vai firmām, vai apvienībām, kurām nav juridiskas personas statusa — personas, kas pilnvarotas tās pārstāvēt pēc likuma vai to statūtiem.

5. Ja persona, uzņēmums vai uzņēmumu apvienība nesniedz pieprasīto informāciju Komisijas noteiktajā termiņā vai iesniedz nepilnīgu informāciju, Komisija ar lēmumu pieprasa sniegt šo informāciju. Lēmumā jānorāda, kāda informācija tiek pieprasīta, jānosaka piemērots termiņš, kura laikā tā jāsniedz, un jāpaziņo par soda sankcijām, kā noteikts 14. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 15. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un tiesībām lēmumu pārskatīt Tiesā.

6. Komisija vienlaicīgi nosūta sava lēmuma kopiju tās dalībvalsts kompetentai iestādei, kurā ir attiecīgās personas pastāvīga dzīvesvieta vai uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības atrašanās vieta.

12. pants

Dalībvalstu varas iestāžu veikta izmeklēšana

1. Pēc Komisijas pieprasījuma dalībvalstu kompetentas varas iestādes veic izmeklēšanu, ko Komisija saskaņā ar 13. panta 1. punktu uzskata par vajadzīgu, vai kuru tā pieprasījusi, lemjot saskaņā ar 13. panta 3. punktu. Dalībvalstu kompetento iestāžu amatpersonas, kas atbildīgas par šīs izmeklēšanas veikšanu, īsteno savas pilnvaras, uzrādot rakstisku pilnvarojumu, ko izsniegusi tās dalībvalsts kompetenta varas iestāde, kuras teritorijā notiek izmeklēšana. Pilnvarojumā uzrāda izmeklēšanas priekšmetu un mērķi.

2. Ja to pieprasa Komisija vai tās dalībvalsts kompetenta iestāde, kuras teritorijā notiks izmeklēšana, Komisijas amatpersonas var palīdzēt šīs iestādes amatpersonām to pienākumu veikšanā.

13. pants

Komisijas izmeklēšanas pilnvaras

1. Lai izpildītu pienākumus, kas noteikti ar šo regulu, Komisija drīkst veikt visu vajadzīgo izmeklēšanu uzņēmumos vai uzņēmumu apvienībās.

Šim nolūkam Komisijas pilnvarotajām amatpersonām ir pilnvaras:

- a) pārbaudīt grāmatvedības un citus darījumu dokumentus;
- b) saņemt vai pieprasīt grāmatvedības vai citu darījumu dokumentu kopijas vai izrakstus no tiem;
- c) uz vietas pieprasīt mutiskus paskaidrojumus;
- d) iekļūt jebkurās uzņēmuma telpās, zemes īpašumos un transporta līdzekļos.

2. Komisijas amatpersonas, kas pilnvarotas veikt izmeklēšanu, īsteno savas pilnvaras, uzrādot rakstisku pilnvarojumu, kurā uzrādīts izmeklēšanas priekšmets un mērķis, kā arī 14. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sankcijas gadījumos, ja pieprasīto grāmatvedības vai citu darījumu dokumentu uzradīšana nav pilnīga. Pirms izmeklēšanas Komisija laikus rakstiski informē tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras teritorijā notiek izmeklēšana, par izmeklēšanu un pilnvaroto amatpersonu personas datiem.

3. Uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām jāpakļaujas izmeklēšanai, ko ar lēmumu pieprasījusi Komisija. Lēmumā nosaka izmeklēšanas priekšmetu un mērķi, nosaka izmeklēšanas sākšanas datumu, norāda sankcijas, kas norādītas 14. panta 1. punkta d) apakšpunktā un 15. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un tiesības lēmumu pārskatīt Tiesā.

4. Komisija laikus un rakstiski informē tās dalībvalsts kompetentu varas iestādi, kuras teritorijā notiek izmeklēšana, par Komisijas nodomu pieņemt lēmumu saskaņā ar 3. punktu. Pirms lēmuma pieņemšanas tā uzklausa kompetento iestādi.

5. Kompetentās iestādes amatpersonas dalībvalstī, kuras teritorijā notiek izmeklēšana, pēc šīs iestādes vai Komisijas pieprasījuma var palīdzēt Komisijas amatpersonām to pienākumu veikšanā.

6. Ja uzņēmums vai uzņēmumu apvienība iebilst pret izmeklēšanas veikšanu, kas pieprasīta saskaņā ar šo pantu, attiecīgā dalībvalsts Komisijas pilnvarotajām amatpersonām sniedz nepieciešamo palīdzību, lai tās varētu veikt izmeklēšanu. Šajā nolūkā dalībvalstis pēc konsultācijas ar Komisiju veic nepieciešamos pasākumus gada laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

14. pants

Soda naudas

1. Komisija ar lēmumu var 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajām personām, uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām uzlikt soda naudu ECU 1 000 līdz 50 000 apmērā, ja tieši vai nolaidības rezultātā:

- a) tie nepaziņo par koncentrāciju saskaņā ar 4. pantu;
- b) paziņojumā saskaņā ar 4. pantu tie sniedz nepareizu vai maldinošu informāciju;
- c) pēc pieprasījuma, kas izdarīts saskaņā ar 11. pantu, tie sniedz nepareizu informāciju vai nesniedz informāciju laikā, kas ar lēmumu noteikts saskaņā ar 11. pantu;
- d) izmeklēšanas laikā, kas uzsākta saskaņā ar 12. vai 13. pantu, tie uzrāda pieprasītos grāmatvedības vai citus darījumu dokumentus nepilnīgā veidā vai atsakās pakļauties izmeklēšanai, kas ar lēmumu pieprasīta saskaņā ar 13. pantu.

2. Komisija ar lēmumu var uzlikt soda naudu, kas nepārsniedz 10 % no attiecīgo uzņēmumu kopējā apgrozījuma 5. panta izpratnē, attiecīgajām personām vai uzņēmumiem, ja tieši vai nolaidības dēļ tie:

- a) neizpilda pienākumu, kas uzlikts saskaņā ar 7. panta 4. punktu vai 8. panta 2. punkta otro apakšpunktu;
- b) realizē koncentrāciju, pārkāpjot 7. panta 1. punktu vai neievērojot lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 7. panta 2. punktu;
- c) realizē koncentrāciju, kas ar lēmumu atbilstoši 8. panta 3. punktam atzīta par nesaderīgu ar kopējo tirgu, vai neveic pasākumus, kas pieprasīti ar lēmumu atbilstoši 8. panta 4. punktam.

3. Nosakot soda naudas apmēru, jāņem vērā pārkāpuma raksturs un smagums.

4. Saskaņā ar 1. un 2. punktu pieņemtajiem lēmumiem nav krimināltiesiska rakstura.

15. pants

Periodiski soda maksājumi

1. Komisija ar lēmumu var uzlikt 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajām personām, attiecīgajiem uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām periodiskus soda maksājumus līdz pat ECU 25 000 par katru nokavētu dienu, sākot skaitīt no lēmumā noteiktā datuma, lai piespiestu tās:

- a) iesniegt pilnīgu un pareizu informāciju, ko Komisija pieprasījusi ar lēmumu atbilstoši 11. pantam;
- b) pakļauties izmeklēšanai, ko Komisija pieprasījusi ar lēmumu atbilstoši 13. pantam.

2. Komisija ar lēmumu var uzlikt 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajām personām vai uzņēmumiem periodiskas soda

maksājumus līdz pat ECU 100 000 par katru nokavētu dienu, sākot skaitīt no lēmumā noteiktā datuma, lai piespiestu tos:

- a) izpildīt pienākumu, kas uzlikts ar lēmumu atbilstoši 7. panta 4. punktam vai 8. panta 2. punkta otrajam apakšpunktam, vai
- b) piemērot līdzekļus, kas pieprasīti ar lēmumu atbilstoši 8. panta 4. punktam.

3. Ja 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās personas, uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības izpildījušas pienākumu, kas bijis par iemeslu periodisku soda maksājumu uzlikšanai, Komisija var noteikt zemāku kopējo soda maksājumu apjomu par to, kāds tas būtu pēc sākotnējā lēmuma pieņemšanas.

16. pants

Pārskatīšana Tiesā

Tiesai ir neierobežota jurisdikcija Līguma 172. panta izpratnē pārskatīt lēmumus, ar kuriem Komisija noteikusi sodanaudu vai periodiskus soda maksājumus; tā drīkst atcelt, samazināt vai palielināt uzliktās soda naudas vai periodiskus soda maksājumus.

17. pants

Dienesta noslēpumi

1. Informāciju, kas iegūta 11., 12., 13. un 18. panta piemērošanas rezultātā, tiek izmantota tikai attiecīga pieprasījuma, izmeklēšanas vai uzklaušanas gadījumā.
2. Neskarot 4. panta 3. punktu, 18. un 20. pantu, Komisija un dalībvalstu kompetentas varas iestādes, to amatpersonas un ierēdņi neizpauž informāciju, ko viņi ieguvuši, piemērojot šo regulu, uz ko attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumus.
3. 1. un 2. punkts neliedz publicēt vispārēju informāciju un pārskatus, kuros nav informācijas par konkrētiem uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām.

18. pants

Iesaistīto pušu un trešo personu uzklaušana

1. Pirms jebkāda lēmuma pieņemšanas atbilstoši 7. panta 2. un 4. punktam, 8. panta 2. punkta otrajam apakšpunktam un 3. līdz 5. punktam, kā arī 14. un 15. pantam Komisija dod attiecīgajām

personām, uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām iespēju visās procedūras stadijās, līdz konsultācijām ar Padomdevēju Komiteju izteikt savu viedokli par iebildumiem, kas pret tām izvirzīti.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, lēmumu par koncentrācijas apturēšanas turpināšanu vai apturēšanas atbrīvojuma piešķiršanu kā minēts 7. panta 2. vai 4. punktā var pieņemt iepriekš nedodot attiecīgajām personām, uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām iespēju izteikt savu viedokli, pirms tam paredzot, ka Komisija, tiklīdz iespējams, tiem dos šo iespēju pēc lēmuma pieņemšanas.

3. Komisija pieņem lēmumu, pamatojoties tikai uz iebildumiem, par kuriem abas puses spējušas iesniegt savus apsvērumus. Lietvedībā pilnīgi jāievēro tiesības uz aizstāvību. Lietas dokumenti ir pieejami vismaz tieši iesaistītajām pusēm, ievērojot uzņēmumu likumīgās intereses aizsargāt savus komercnoslēpumus.

4. Ciktāl Komisija vai dalībvalstu kompetentās iestādes uzskata par nepieciešamu, tās var uzklaut arī citas fiziskas vai juridiskas personas. Fiziskām vai juridiskām personām, kas izrāda pietiekamu interesi, jo īpaši attiecīgo uzņēmumu administrācijas vai pārvaldes institūciju locekļiem vai to darbinieku atzītiem pārstāvjiem pēc lūguma iesniegšanas ir tiesības tikt uzklautiem.

19. pants

Sadarbošanās ar dalībvalstu varas iestādēm

1. Komisija nosūta dalībvalstu kompetentajām iestādēm paziņojumu kopijas trīs darba dienu laikā un, pēc iespējas ātrāk, to vissvarīgāko dokumentu kopijas, kuri iesniegti Komisijā vai kurus tā izdevusi saskaņā ar šo regulu.

2. Komisija šajā regulā noteiktās procedūras veic, cieši un pastāvīgi sadarbojoties ar dalībvalstu kompetentām iestādēm, kas drīkst izteikt savu viedokli par šīm procedūrām. 9. panta izpratnē Komisija iegūst informāciju no dalībvalstu kompetentām iestādēm, kā noteikts 9. panta 2. punktā, un dod iespēju izteikt savu viedokli visās procedūras stadijās līdz pat lēmuma pieņemšanai saskaņā ar 9. panta 3. punktu; šim nolūkam atļaujot piekļušanu lietas dokumentiem.

3. Ar Padomdevēju Komiteju koncentrāciju jautājumos konsultējas pirms tiek pieņemts kāds lēmums saskaņā ar 8. panta 2. līdz 5. punktu, 14. vai 15. pantu, vai pieņemti kādi noteikumi saskaņā ar 23. pantu.

4. Padomdevēju Komiteja sastāv no dalībvalstu varas iestāžu pārstāvjiem. Katra dalībvalsts ieceļ vienu vai divus pārstāvjus; ja tie nevar ierasties, tos var aizvietot citi pārstāvji. Vismaz vienam

pārstāvim no katras dalībvalsts jābūt kompetentam ierobežojumu prakses un dominējošo stāvokļu jautājumos.

5. Konsultācijas notiek kopīgā sanāksmē, kas sasaukta pēc Komisijas ielūguma, un ko vada Komisija. Reizē ar ielūgumu nosūta lietas kopsavilkumu kopā ar norādījumiem par vissvarīgākajiem dokumentiem un pieņemamā lēmuma projektu katrai izskatāmajai lietai. Sanāksme notiek ne ātrāk kā 14 dienas pēc ielūguma izsūtīšanas. Izņēmuma gadījumos Komisija var šo laiku izņēmuma kārtā saīsināt, lai novērstu nopietnu kaitējumu, ko vienam vai vairākiem attiecīgiem uzņēmumiem varētu nodarīt koncentrācija.

6. Padomdevēja Komiteja izsaka savu viedokli par Komisijas lēmuma projektu, vajadzības gadījumā balsojot. Padomdevēja Komiteja drīkst izteikt viedokli pat, ja daži pārstāvji nav ieradušies un nav pārstāvēti. Viedokli izsaka rakstiski un pievieno lēmuma projektam. Komisija pilnībā ņem vērā Komitejas izteikto viedokli. Tā informē Komiteju par to, kā tās viedoklis ņemts vērā.

7. Padomdevēja Komiteja drīkst ieteikt publicēt viedokli. Komisija drīkst izdot šādu publikāciju. Lēmumam par publicēšanu pienācīgi jāņem vērā uzņēmumu likumīgās intereses aizsargāt savus komercnoslēpumus un attiecīgo uzņēmumu interesi par šādām publikācijām.

20. pants

Lēmumu publicēšana

1. Lēmumus, ko Komisija pieņem saskaņā ar 8. panta 2. līdz 5. punktu, tā publicē *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Publikācijā norāda iesaistīto pušu vārdus un lēmuma galveno saturu; tajā ievēro uzņēmumu likumīgās intereses aizsargāt savus komercnoslēpumus.

21. pants

Jurisdikcija

1. Pakļaujoties pārskatīšanai Tiesā, Komisijai vienīgajai ir tiesības pieņemt lēmumus, kas minēti šajā regulā.

2. Neviena dalībvalsts nepiemēro savas konkurences tiesības Kopienas mēroga koncentrācijai.

Pirmais apakšpunkts neskar dalībvalsts pilnvaras veikt izziņu, kas nepieciešama 9. panta 2. punkta piemērošanai, vai pēc nodošanas izskatīšanai saskaņā ar 9. panta 3. punkta pirmo apakšpunkta b) ievilkumu, vai 5. punktu veikt pasākumus, kas noteikti nepieciešami 9. panta 8. punkta piemērošanai.

3. Neatkarīgi no 1. un 2. punkta, dalībvalstis var veikt attiecīgus pasākumus, lai aizsargātu citas likumīgās intereses, kas nav ņemtas vērā šajā regulā un ir savietojamas ar Kopienas tiesību vispārīgajiem principiem un citiem noteikumiem.

Valsts drošību, masu mediju darbību un piesardzības noteikumus uzskata par likumīgām interesēm pirmā apakšpunkta izpratnē.

Par jebkādām citām valsts interesēm attiecīgajai dalībvalstij jāpaziņo Komisijai, un pēc novērtējuma par saderību ar Kopienas likumu vispārīgajiem principiem un citiem noteikumiem, Komisija tos atzīst, pirms drīkst veikt iepriekš minētos pasākumus. Komisija informē attiecīgo dalībvalsti par savu lēmumu viena mēneša laikā pēc paziņošanas.

22. pants

Regulas piemērošana

1. Vienīgi šī regula piemērojama koncentrācijām, kas definētas 3. pantā.

2. Regulas Nr17⁽¹⁾, (EEK) Nr. 1017/68⁽²⁾, (EEK) Nr. 4056/86⁽³⁾ un (EEK) Nr. 3975/87⁽⁴⁾ netiek piemērotas attiecībā uz koncentrācijām, kas definētas 3. pantā.

3. Ja Komisija pēc dalībvalsts lūguma konstatē, ka 3. pantā minētā koncentrācija, kas nav Kopienas mēroga koncentrācija 1. panta izpratnē, rada vai pastiprina dominējošo stāvokli, kura rezultātā varētu tikt ievērojami traucēta efektīva konkurence attiecīgās dalībvalsts teritorijā, tā var tikt, ciktāl koncentrācija iespaido tirdzniecību dalībvalstu starpā, pieņemt lēmumus, kas noteikti 8. panta 2. punkta otrajā apakšpunktā, 3. punktā un 4. punktā.

4. Ir piemērojami 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkti, 5., 6., 8. un 10. līdz 20. panti. Termiņš, kurā saskaņā ar 10. panta 1. punktu var uzsākt lietvedību, sākas no dienas, kurā saņemts lūgums no dalībvalsts. Lūgums jāizskata ne vēlāk kā viena mēneša laikā no dienas, kurā dalībvalstij paziņots par koncentrāciju vai tā sākusi darboties. Termiņu skaita no dienas, kad notiek pirmais no minētajiem gadījumiem.

5. Saskaņā ar 3. punktu Komisija veic tikai tos pasākumus, kas noteikti nepieciešami, lai uzturētu vai atjaunotu efektīvu

⁽¹⁾ OV L 13, 21.2.1962., 204./62. lpp.

⁽²⁾ OV L 175, 23.7.1968., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 378, 31.12.1986., 4. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 374, 31.12.1987., 1. lpp.

konkurenci tās dalībvalsts teritorijā, pēc kuras pieprasījuma tā iejaucas

6. 3 un 5. punktu piemēro tīkmēr, kamēr 1. panta 2. punktā minētie kritēriji tiek pārskatīti.

23. pants

Īstenošanas noteikumi

Komisijai ir pilnvaras pieņemt īstenošanas noteikumus attiecībā uz paziņojumu formu, saturu un citām detaļām saskaņā ar 4. pantu, termiņiem saskaņā ar 10. pantu un uzklaušīšanu saskaņā ar 18. pantu.

24. pants

Attiecības ar trešajām valstīm

1. Dalībvalstis informē Komisiju par vispārējām grūtībām, kas radušās to uzņēmumiem ar koncentrācijām, kas definētas 3. pantā, kādā trešajā valstī.

2. Sākotnēji ne vēlāk kā gadu pēc šīs regulas stāšanās spēkā un pēc tam periodiski Komisija sastāda ziņojumu, kas pārbauda attieksmi pret Kopienas uzņēmumiem saskaņā ar 3. un 4. punkta

nosacījumiem, attiecībā uz koncentrācijām trešajās valstīs. Komisija iesniedz šos ziņojumus Padomei, pievienojot ieteikumus.

3. Ja, pamatojoties uz 2. punktā minētajiem ziņojumiem vai citu informāciju, Komisija uzskata, ka trešās valstis neattiecas pret Kopienas uzņēmumiem tā, kā Kopiena attiecas pret uzņēmumiem no trešajām valstīm, Komisija var iesniegt priekšlikumus Padomei attiecīgā pilnvarojumā sarunām, lai iegūtu Kopienas uzņēmumiem pielīdzināmu attieksmi.

4. Pasākumiem, kas veikti saskaņā ar šo pantu, jāatbilst Kopienas vai dalībvalstu pienākumiem, neskarot Līguma 234. pantu, saskaņā ar starptautiskajiem līgumiem, gan divpusējiem, gan daudzpusējiem.

25. pants

Stāšanās spēkā

1. Šī regula stājas spēkā 1990. gada 21. septembrī.

2. Šo regulu nepiemēro attiecībā uz koncentrācijām, uz kurām attiekušies nolīgumi vai publiski paziņojumi, vai ja kontrole iegūta 4. panta 1. punkta izpratnē pirms šīs regulas stāšanās spēkā, un to nekādā gadījumā nepiemēro tām koncentrācijām, pret kurām lietvedību pirms šī datuma uzsākusi dalībvalsts iestāde, kas atbildīga par konkurenci.

Šī regula ir saistoša visā kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1989. gada 21. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētāja

E. CRESSON